

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕๘/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๖๘/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายณรังสรรค์ พรหมสุวรรณ ผู้คัดค้าน

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้คัดค้านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมู่ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้คัดค้านเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง วันพ้นจากตำแหน่ง และวันพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้คัดค้านไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้คัดค้านให้ชี้แจงการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบทั้งสามกรณี รวม ๙ ครั้ง แต่ผู้คัดค้านเพิกเฉย ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีมติเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ว่าผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้คัดค้านให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสอบถามผู้ร้องและผู้คัดค้านแล้วเห็นว่าคดีวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องเรียกพยานมาไต่สวนอีกต่อไป

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำให้การของผู้คัดค้านแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้คัดค้านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ และพ้นจากตำแหน่งตามวาระการดำรงตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า...(๗) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ร้องอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าวออกประกาศคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยกำหนดไว้ในข้อ ๔ (๗) (ค) ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้คัดค้านยังดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ ผู้คัดค้านจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔ โดยถือว่าผู้คัดค้านเข้ารับตำแหน่งเมื่อประกาศมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีจนล่วงพ้นกำหนดเวลาที่ต้องยื่นในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตามลำดับ เมื่อผู้ร้องมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้คัดค้านชี้แจงการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบทั้งสามกรณี รวม ๙ ครั้ง ซึ่งผู้คัดค้านทราบแล้ว แต่เพิกเฉย

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ มีหลักการสำคัญที่มุ่งสร้างระบบการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและการใช้อำนาจรัฐของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้เกิดประสิทธิภาพ จึงบัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่มีอยู่จริงทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี พร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวต่อผู้ร้อง เพื่อให้ผู้ร้องมีข้อมูลตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตลอดระยะเวลาที่ผู้นั้นใช้อำนาจรัฐอยู่ อันเป็นวิธีป้องกันมิให้เกิดการทุจริตขึ้นในขณะผู้นั้นดำรงตำแหน่ง จึงเป็นหน้าที่ของผู้คัดค้านที่จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง แม้ขณะเข้ารับตำแหน่งผู้คัดค้านไม่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่เมื่อมีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง

ส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔ (๗) (ค) กำหนดให้ตำแหน่ง เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือว่าผู้คัดค้านเข้ารับตำแหน่งเมื่อประกาศดังกล่าวมีผล ใช้บังคับในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้คัดค้านไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีที่พ้นจากตำแหน่ง มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อผู้ร้องตรวจพบการละเว้นจึงมีหนังสือแจ้งเตือนผู้คัดค้าน ให้ชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบทั้งสามกรณี รวม ๙ ครั้ง โดยมีผู้รับหนังสือแจ้งเตือนไว้แทนผู้คัดค้าน ๖ ครั้ง และผู้คัดค้านได้รับหนังสือแจ้งเตือนไว้ ด้วยตนเอง ๓ ครั้ง แต่ผู้คัดค้านกลับเพิกเฉยไม่ชี้แจงเหตุผลต่อผู้ร้อง พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้คัดค้านไม่ใส่ใจต่อหน้าที่อันสำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องปฏิบัติในการยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิด การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลา ที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง นอกจากนี้ ผู้คัดค้านเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ การกระทำของผู้คัดค้านจึงเป็น ความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ด้วย

พิพากษาว่า นายณรังสรรค์ พรหมสุวรรณ ผู้คัดค้าน จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะมุ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่

วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ผู้คัดค้านพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ การกระทำของผู้คัดค้านเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๒ เดือน และปรับกระทงละ ๘,๐๐๐ บาท รวม ๓ กระทง เป็นจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๒๔,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๓ เดือน และปรับ ๑๒,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางวาสนา หงส์เจริญ

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

นายธราธร ศิลปโอสถ

นายทรงศิลป์ ธรรมรัตน์

นายสรศักดิ์ วาจาสิทธิศิลป์

นายจรูญ ชีวีตโสภณ

นายบุญไชย ธนาพันธ์สิน

นายชาติชาย โฆษิตวัฒน์ฤกษ์